

בבית המשפט העליון

ע"א 1318/19 - ג'

לפני: כבוד הרשמת שרית עבדיאן

המערער: ירון שגב

נגד

המשיבים: 1. דניאל אזוגי עו"ד
2. א.ג.ש. יעוץ פיננסי בע"מ
3. מאור אזוגי
4. צבי גולדפינגר

**בקשה לסילוק הערעור על הסף; תשובת
המערער לבקשה**

פסק-דין

1. לפניי בקשה לסילוקו של הערעור שבכותרת על הסף בטענה כי נפל איחור בהגשתו.

2. המערער והמשיבים 3-4 מחזיקים בחלקים שווים במשיבה 2 (להלן: החברה). המערער הגיש לבית המשפט המחוזי תביעה בטענה לקיפוחו כבעל מניות בחברה. בפסק דינו מיום 2.8.2018 דחה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת ר' רונן; ת"א 33657-05-17) את התביעה בקבעו כי המערער לא עמד בנטל להוכחת קיומו של קיפוח כלפיו (להלן: פסק הדין). עוד נקבע בפסק הדין כי יש להפריד בין בעלי המניות בחברה באמצעות מנגנון "BMBY". בהתאם לכך, בית המשפט המחוזי הורה למערער להגיש למשיבים הצעת מחיר לרכישת מניותיהם בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין, ובמהלך פרק זמן זה יהיה רשאי המערער לפנות למשיבים על מנת לקבל מהם את החומר הדרוש לו לצורך ההצעה. עוד הורה בית המשפט המחוזי כי המשיבים יודיעו, תוך 14 ימים, האם

הם מבקשים לרכוש את מניותיו של המערער בהתאם להצעה או למכור לו את מניותיהם בהתאם לשווי החברה המגולם בהצעה.

3. לאחר מתן פסק הדין הוגשו על-ידי המערער מספר בקשות הנוגעות למסמכים שברצונו לקבל מהמשיבים לצורך הערכת שווי החברה וביצוע מנגנון ההיפרדות. בנוסף, המערער הגיש בקשה למינוי בעל תפקיד חיצוני לבחינת שווי החברה. בהחלטה מיום 10.2.2019 דחה בית המשפט המחוזי הן את הבקשה למינוי בעל תפקיד חיצוני והן את בקשות המערער באשר למסמכים (להלן: ההחלטה המאוחרת).

4. הערעור שבכותרת הוגש ביום 20.2.2019. לטענת המשיבים, הערעור הוגש באיחור ועל כן יש להורות על מחיקתו על הסף. המערער, מצדו, טוען כי יש למנות את מניין הימים להגשת הערעור מיום 10.2.2019 שכן, לשיטתו, ההחלטה המאוחרת מהווה חלק אינטגרלי ומשלים לפסק הדין.

5. השאלה שהתעוררה בבקשה שלפניי היא, אפוא, האם יש למנות את הימים להגשת ערעור על פסק הדין מיום 2.8.2018 הוא מועד נתינתו או שמא מיום 10.2.2019 הוא יום מתן ההחלטה המאוחרת. על מנת להשיב על שאלה זו יש להקדים ולהכריע בסוגיית סיווגה של ההחלטה המאוחרת – האם היא מהווה "החלטה אחרת" או שמא "פסק דין משלים".

6. המבחן הנוהג לצורך סיווגן של החלטות שניתנו לאחר פסק דין הוא מבחן מהותי, המתמקד בשאלה האם מדובר בהחלטה הטפלה לנושא המחלוקת, כגון החלטה שעניינה ביצוע פסק הדין – שאז מדובר ב"החלטה אחרת" הטעונה רשות ערעור; או שמא מדובר בהחלטה הנוגעת לחיוב עצמו ואשר יש לראות בה משום פסק דין משלים או נוסף – שאז היא נתונה לערעור בזכות (ראו, למשל: ע"א 3502/16 הללי נ' סיקרסקי, פסקה 6 (2.1.2017)). כבר צוין בפסיקה בהקשר זה כי "[...] החלטה, אשר אינה במהלך דיון תלוי ועומד, וכל עניינה מתן הוראות לביצוע פסק-דין, החלטה זו בהכרח תהיה טפלה לפסק הדין שאותו היא באה לבצע, ולפיכך היא 'החלטה אחרת', אשר ערעור עליה טעון מתן רשות להגשתו [...] אין זה מן הנמנע ש'החלטה אחרת' מהסוג האמור תכריע בזכויות הצדדים ותהיה בעלת משמעות אופראטיבית רבה בעבורם, אולם אין זה משנה מאופייה הטפל לפסק הדין, והוא אשר מקנה לה את הסיווג כ'החלטה אחרת'" (ע"א 2817/91 מימון נ' שאולי, פ"ד מז(1) 152, 158 (1993). עוד ראו והשוו: בש"א 4146/94 אדלטון נ' ריינהולד, פ"ד מט(1) 299 (1995); ע"א 3680/11 AIG ישראל חברה לבטוח בע"מ נ' קידר (17.7.2011)).

בענייננו, אני סבורה כי ההחלטה המאוחרת מהווה "החלטה אחרת" הטפלה לנושא המחלוקת בין הצדדים. כאמור, במסגרת פסק הדין נדחו טענות המערער באשר לקיפוחו כבעל מניות ונקבע כי על הצדדים להיפרד באמצעות מנגנון "BMBY". בהחלטה המאוחרת דן בית המשפט המחוזי בסוגיות הקשורות לביצועו האופרטיבי של פסק הדין – מינוי מומחה להערכת שווי החברה והמצאת מסמכים לצורך הכנת הצעת המחיר. סוגיות אלה טפלות למחלוקת העיקרית בין הצדדים ולמעשה מתמקדות בביצועו של פסק הדין ושל מנגנון ההיפרדות שנקבע במסגרתו על-ידי בית המשפט המחוזי.

7. משקבעתי כי יש לסווג את ההחלטה המאוחרת כ"החלטה אחרת", הרי שהמסקנה המתבקשת היא כי אופן ההשגה עליה הוא באמצעות הגשת בקשת רשות ערעור. משכך, את מניין הימים להגשת הערעור על פסק הדין יש למנות מיום מתן פסק הדין, היינו מיום 2.8.2018, כך שהמועד האחרון להגשת הערעור הוא יום 29.10.2018. המסקנה העולה מהאמור לעיל היא כי הערעור דנן, אשר הוגש ביום 20.2.2019, הוגש באיחור מבלי שניתנה הארכת מועד מתאימה.

8. לבסוף אציין כי לא ראיתי להיעתר לבקשה להארכת המועד להגשת הערעור שהועלתה בלקוניות ובחצי פה במסגרת תשובתו של המערער לבקשת הסילוק. מדובר באיחור מופלג של כארבעה חודשים ולא הוצג לפניי טעם מיוחד המצדיק היעדרות לבקשה להארכת המועד בנסיבות אלה.

9. התוצאה היא כי אני מורה על דחייתו של הערעור שבכותרת מחמת איחור בהגשתו. המערער יישא בהוצאות המשיבים 1, 3 ו-4 בסך של 1,500 ש"ח.

ניתן היום, י' בכסלו התש"ף (8.12.2019).

שרית עבדיאן

ר ש מ ת